

Løn af 60 Rd., og for Intet at glemme, frit Havnslv. De ærede Medlemmer ville vistnok indrømme, at disse hans Kaar ingenlunde ere blide.— Hvad endelig Regnskabsføreren angaaer, da er det gjentagende af Havnecommissionsen blevet indstillet, om hans Honorar maatte blive forhøjet fra 150 Rd. til 200 Rd. af den gode Grund, at Ingen, idetmindste ingen af Havnecommissionsens Medlemmer, vilde paatage sig de dermed forbundne Forretninger for en mindre Godtgjørelse. Regnskabsføreren er ikke alene den, der fører Havnens Hoved- og Generalregnskab, og han er som saadan tillige Kasferer, men han er desuden Secretair, forestaaer Havnens betydelige Correspondance og udfærdiger de forskjellige Indstillinger o. s. v., og er endelig Havnecommissionsens juridiske Consulent, og som saadan conciperer og udfærdiger han ligeledes de forskjellige juridiske Documenter som f. Ex. Contracter, Licitationens-Conditionerne og andet Lignende.

Til disse speciellere Bemærkninger skal jeg endnu tillade mig en ganske almindelig. Jeg haaber, at de ærede Herrer med mig ville være enige i, at medens disse Lønninger for adskillige Aar siden maaskee kunde være passende, maae de for nærværende Tid ansees for altfor ringe, da der udføres langt større og betydeligere Arbejder ved Havnen end forhen, nu da Antallet af de Skibe, der anløbe Haven, er saa betydelig forøget, og da Havneindtægterne i de sidste 3 Aar omtrent ere blevne fordoblede; de udgjorde saaledes i Finantsaaret 1851—52 4,300 Rd., i Finantsaaret 1852—53 5,650 Rd. og i Finantsaaret 1853—54 7,700 Rd. Det sees altsaa, at Arbejdet i en betydelig Grad maa være blevet forøget, og, naar hertil kommer, at det i Almindelighed er anerkjendt, at de ringere aflagte Embedsmand ere uhelstigt stillede, saa haaber jeg, at det vil ansees billigt, om de omhandlede Lønningstillæg blive bevilgede.

Tiemroth: I den Commune, hvor jeg har den Ære at være valgt, er det oftere blevet fremhævet, at der er en Trang tilstede til at udvide Havnen, og jeg har derfor troet at burde benytte nærværende Leilighed for at bringe denne Sag paa Bane, ikke fordi jeg i

den Retning har stillet noget Endringsforslag, men fordi Sagen forekommer mig at være af en saa almindelig Interesse, at den nok forstjente at komme under nøiere Overveielse ved Finantslovens anden Behandling, saameget mere som den saa at sige ikke har været foretaget til nogen 1ste Behandling (Tscherning: Jo, Finantsloven har gennemgaaet 1ste Behandling); ja, det veed jeg nok, men Sagen blev ikke videre drøftet, og saadanne enkelte Punkter hverken kunde komme eller kom under nøiere Forhandling; det være mig derfor, med den ærede Formands Samtykke, tilladt at yttre et Par Ord om Sagen. Med Hensyn til Trangen til en Udvidelse af Helsingørs Havn skal jeg blot bemærke, at den er saa almindelig erkjendt, at der vistnok ikke behøves at føres noget Beviis derfor; Antallet af de Skibe, der anløbe Byen og passere forbi den, er tiltaget saa betydeligt, at Forøgelsen i de sidste 20 à 30 Aar vistnok er mellem 50 og 100 pCt. Allerede for omtrent 20 Aar tilbage vilde det have været muligt at foretage en saadan Udvidelse af Havnen, uden at Statskassen derved vilde være paaført nogen Udgift. Der var dengang nemlig Tilbud fra et Kjøbenhavnsk Handelshuus, Jacob Holm, til en bekjendt Mand i Helsingør, som jeg her tør nævne, nemlig Skibsclarerer og nuværende Landssthingsmand Kirk, om at ville gjøre en Gjennemgravning paa den nordre Side, hvor nu Skibsværterne ere, og Udførelsen af dette Foretagende vilde vistnok have afhjulpet en Deel af det Savn, der da var tilstede. Som sagt, det nævnte Handelshuus var villigt til at udføre et saadant Anlæg, mod at oppebære Havnepenge af de Skibe, som benyttede den Deel af Havnen, der saaledes blev anlagt; men dette Project blev af forskjellige Grunde ikke udført; der var Interesser i Kjøbenhavn, der stillede sig derimod, saa at det ikke lykkedes at erhverve det daværende Generaloldkammers Samtykke dertil. Ja, endnu længere tilbage i Tiden har denne Nødvendighed været erkjendt; for omtrent et Aarhundrede siden gjorde Cheser for et Handelshuus i Helsingør, det van Demisse, Tilbud om at anvende 2 Mill. Gylden i den Retning, som han havde foresmaaet den hollandske Regjering til at ville tilskyde,